

Vedrørende differencekontrakter

Spørgsmål:

Finanstilsynet har den 27. september 2007 modtaget følgende:

Vi er kommet i tvivl om, hvilke finansielle instrumenter som er omfattet af pkt. 2b i bilag 17, som ikke er omfattet af pkt. 2a?

Kan du også forklare, hvorfor terminskontrakter ikke er omfattet af pkt. 2a?

Svar:

Vedrørende differencekontrakter kan man naturligvis godt spekulere over, hvorvidt disse kan falde ind under definitionen af et derivat eller ikke, og dermed om pkt. 2b måtte være overflødig. Vi valgte at følge den opdeling, der er benyttet i bilag 1 i direktiv 2004/39/EF.

Reglerne for opgørelsen af eksponeringens størrelse for terminsforretninger er anderledes end for afledte finansielle instrumenter omfattet af bilag 17. Dette følger efter vor opfattelse af CRD-direktivet, idet vi har defineret terminsforretninger i overensstemmelse med definitionen af "long settlement transactions" i den engelske udgave af CRD.

Eksponeringens størrelse i relation til terminsforretninger – ligesom værdipapirfinansieringsinstrumenter - opgøres som udgangspunkt som udlån af kontanter eller værdipapirer med sikkerhed i værdipapirer henholdsvis kontanter. Alternativt kan eksponeringens størrelse i relation til terminsforretninger opgøres efter nettingreglerne i bilag 10, men dette kun hvis virksomheden anvender en intern model til beregning af eksponeringens størrelse i relation til netting, jf. § 10, stk 3. Endelig kan virksomhederne i medfør af § 44 i stedet vælge at benytte reglerne for opgørelse af eksponeringens størrelse i bilag 16, dvs. reglerne for modpartsrisiko. Terminsforretninger kan dog i den forbindelse ikke nettes med afledte finansielle instrumenter omfattet af bilag 17.